

W: *Nocą Ogród Oliwny (1+ref)*

Stacja 1 – Jezus skazany na śmierć

„Wówczas arcykapłan i wszyscy jego zwolennicy, należący do stronnictwa saduceuszów, pełni zazdrości zatrzymali Apostołów i wtrącili ich do publicznego więzienia. Ale w nocy anioł Pański otworzył bramy więzienia i wyprowadziwszy ich powiedział: «Idźcie i głoscie w świątyni ludowi wszystkie słowa tego życia!». Usłyszawszy to weszli o świcie do świątyni i nauczali. Tymczasem arcykapłan i jego stronnicy zwołali Sanhedryn i całą starszyznę synów Izraela. Posłali do więzienia, aby ich przyprowadzono. Lecz kiedy słudzy przyszli, nie znaleźli ich w więzieniu. Powrócili więc i oznajmili: «Znaleźliśmy więzienie bardzo starannie zamknięte i strażników stojących przed drzwiami. Po otwarciu jednak nie znaleźliśmy wewnątrz nikogo». Kiedy dowódca straży świątynnej i arcykapłani usłyszeli te słowa, nie mogli pojąć, co się z nimi stało. Wtem nadszedł ktoś i oznajmił im: «Ci ludzie, których wtrąciliście do więzienia, znajdują się w świątyni i nauczają lud». Wtedy dowódca straży poszedł ze sługami i przyprowadził ich, ale bez użycia siły, bo obawiali się ludu, by ich samych nie ukamienował. Przyprowadziwszy ich stawili przed Sanhedrynem, a arcykapłan zapytał: «Zakazaliśmy wam surowo, abyście nie nauczali w to imię, a oto napełniliście Jerozolimę waszą nauką i chcecie ściągnąć na nas krew tego Człowieka?» «Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi - odpowiedział Piotr i Apostołowie. Bóg naszych ojców wskrzesił Jezusa, którego straciliście, zawiesiwszy na drzewie. Bóg wywyższył Go na prawicę swoją jako Władcę i Zbawiciela, aby dać Izraelowi nawrócenie i odpuszczenie grzechów. Dajemy temu świadectwo my właśnie oraz Duch Święty, którego Bóg udzielił tym, którzy Mu są posłuszni.» [Dz 5, 17-32]

Wierzę Panie, że stając przed Piłatem, kapłanami, ludem znosiłeś wszelkie obelgi, powątpiewania i oskarżenia w cichości serca, nie dlatego, że nie miałeś jak się bronić. Pełen Ducha wypełniałeś wolę Ojca. Wierzę, że Ten sam Duch, którego mi nieustannie udzielasz, uczy mnie jak odnaleźć Ciebie w mojej codzienności i odważnie stawiać czoła złu.

P: *Nie lękaj się mój sługo (ref)*

Stacja 2 – Jezus bierze krzyż na Swoje ramiona

„Ci bowiem, którzy żyją według ciała, dążą do tego, czego chce ciało; ci zaś, którzy żyją według Ducha - do tego, czego chce Duch. Dążność bowiem ciała prowadzi do śmierci, dążność zaś Ducha - do życia i pokoju. A to dlatego, że dążność ciała wroga jest Bogu, nie podporządkowuje się bowiem Prawu Bożemu, ani nawet nie jest do tego zdolna. A ci, którzy żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą. Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy. Jeżeli natomiast Chrystus w was mieszka, ciało wprawdzie podlega śmierci ze względu na [skutki] grzechu duch jednak posiada życie na skutek usprawiedliwienia. A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha. Jesteśmy więc, bracia, dłużnikami, ale nie ciała, byśmy żyć mieli według ciała. Bo jeżeli będziecie żyli według ciała, czeka was śmierć. Jeżeli zaś przy pomocy Ducha uśmiercać będziecie popędy ciała - będziecie żyli.» [Rz 8, 5-13]

Wierzę Panie, że aby iść za Tobą muszę porzucić popędy ciała i żyć według Ducha. Wierzę, że sensem mojego życia nie jest próżność i bez troskę doczesnych przyjemności, lecz zbawienie. Pragnę aby Duch Święty, który Ciebie wskrzesił z martwych zamieszkał we mnie i ożywił mnie.

P: Zbawienie przyszło przez krzyż zw. I

Stacja 3 – Jezus po raz pierwszy upada pod krzyżem

„Dlatego powiadam wam: Każdy grzech i bluźnierstwo będą odpuszczone ludziom, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi nie będzie odpuszczone. Jeśli ktoś powie przeciw Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone, lecz jeśli powie przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym wieku, ani w przyszłym. Albo uznajcie, że drzewo jest dobre, wtedy i jego owoc jest dobry, albo uznajcie, że drzewo jest złe, wtedy i owoc jego jest zły; bo z owocu poznaje się drzewo. Plemię żmijowe! Jakże wy możecie mówić dobrze, skoro źli jesteście? Przecież z obfitości serca usta mówią. A powiadam wam: Z każdego bezużytecznego słowa, które wypowiedzą ludzie, zdadzą sprawę w dzień sądu. Bo na podstawie słów twoich będziesz uniewinniony i na podstawie słów twoich będziesz potępiony". [Mt 12, 31-34.36-37]

Wierzę Panie, że Duch Święty zrodził się z miłości Syna do Ojca i Ojca do Syna. Pragniesz dzielić się tą miłością z ludźmi. Wierzę, że posyłasz do nas Ducha Świętego, abyśmy odwzajemnili tę miłość. Pragnę wierzyć, że będziesz mnie wspierał Panie, by w moim życiu nigdy nie było upadku, z którego nie mógłbym się podnieść.

P: Podnieś mnie Jezu

Stacja 4 – Jezus spotyka Swoją Matkę

„Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: Niewiasto, oto syn Twój. Następnie rzekł do ucznia: Oto Matka twoja. I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.” [J 19, 26-27]

Wierzmy, że Maryja, jako matka, przyjęła nie tylko Ciebie, ale wszystkie Dzieci Boże. Ona nadal wstawia się za nami u Ojca, jako Matka Kościoła.

P: Matko, która nas znasz

Stacja 5 – Szymon z Cyreny pomaga nieść krzyż Jezusowi

„Kiedyśmy wszyscy upadli na ziemię, usłyszałem głos, który mówił do mnie po hebrajsku: "Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz? Trudno ci wierzyć przeciwko ościeniowi". "Kto jesteś, Panie?" - zapytałem. A Pan odpowiedział: "Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz. Ale podnieś się i stań na nogi, bo ukazałem się tobie po to, aby ustanowić cię sługą i świadkiem tego, co zobaczyłeś, i tego, co ci objawię. Obronię cię przed ludem i przed poganami, do których cię posyłam, abyś otworzył im oczy i odwrócił od ciemności do światła, od władzy szatana do Boga. Aby przez wiarę we Mnie otrzymali odpuszczenie grzechów i dziedzictwo ze świętymi." [Dz 26: 14-18]

Wierzę Panie, że Ty jesteś miłością, która przychodzi, aby zabrać ból, który noszę w sercu i żeby uzdrowić zalegający we mnie egoizm. Ufam, że Twój Duch pomoże mi rozsądzić wszystkie trudne decyzje w moim życiu.

P: *Naucz mnie Panie*

Stacja 6 – Weronika ociera twarz Jezusowi

„Czyż nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusa? Czyż wziąwszy członki Chrystusa będę je czynił członkami nierządniczy? Przenigdy! Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym duchem. Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie?” [1 Kor 6, 15.17.19]

Wierzę, że Twój Duch jednoczy mnie z Tobą i że uzdalnia mnie do bezinteresownej miłości bliźniego.

P: *O Miłości nieskończona*

Stacja 7 – Jezus po raz drugi upada pod krzyżem

„Teraz pójdz, wypisz to na tabliczce, przy nich,
i opisz to w księdze, żeby służyło na przyszłe czasy
jako wieczyste świadectwo:
Że jest to naród buntowniczy,
synowie kłamliwi,
synowie, którzy nie chcą słuchać
Prawa Pańskiego,
którzy mówią do jasnowidzów:
«Nie miejcie widzeń!»
i do proroków: «Nie prorokujcie nam nagiej prawdy!
Mówcie nam pochlebstwa,
prorokujcie złudzenia!
Ustąpcie z drogi, zboczcie ze ścieżki,
oddalcie sprzed nas Świętego Izraela!»
Dlatego tak mówi Święty Izraela:
«Ponieważ odrzuciliście tę przestrozę,
a położyliście ufność w krzywdzie i zdradzie
i na nich się oparli,
dlatego występki ten stanie się dla was
jakby szczeliną zwiastujących upadek,
sprawiającą wygięcie na wysokim murze,
którego zawalenie się następuje nagle w jednej chwili.
Zawalenie to jest jak stłuczenie dzbanka garncarza,
rozbitego tak bezwzględnie,
że w jego szczątkach nie da się znaleźć
skorupy do zgarnięcia węgla z ogniska,
do zaczerpnięcia wody ze zbiornika».
Albowiem tak mówi Pan Bóg, Święty Izraela:
«W nawróceniu i spokoju jest wasze ocalenie, w ciszy i ufności leży wasza siła.
Ale wyście tego nie chcieli!” [Iz 30, 8-15]

Wierzę Panie, że mocą Ducha, który we mnie mieszka możesz otworzyć zamknięte me oczy, uszy i serce. Często nie chcę ani widzieć ani słyszeć tego, co chcesz mi powiedzieć. Jest to niewygodne i mówi o tym, czego nie chcę w swoim życiu. Wierzę jednak, że masz moc mnie podnieść z tego wygodnictwa i wlać w potrząskane serce nowe życie.

P: *Stwórz Boże we mnie serce czyste (ref)*

Stacja 8 – Jezus pociesza płaczące niewiasty

„Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą.” [Rz 8, 26-27]

Wierzę, że gdy nie wiem co czynić, Duch Święty wspomóż mnie. Wierzę, że gdy nie potrafię się modlić, to On modli się we mnie. Pragnę poddawać się Jego natchnieniu.

P: *Ty dasz mi pokój serca*

Stacja 9 – Jezus po raz trzeci upada pod krzyżem

„Jezus odpowiedział: "Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć królestwa Bożego". Nikodem powiedział do Niego: "Jakżeż może się człowiek narodzić będąc starcem? Czyż może powtórnie wejść do łona swej matki i narodzić się?" Jezus odpowiedział: "Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego. To, co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z Ducha narodziło, jest duchem. Nie dziw się, że powiedziałem ci: Trzeba wam się powtórnie narodzić. Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża. Tak jest z każdym, który narodził się z Ducha". [J 3, 3-8]

Wierzę Panie, że pragniesz, abyśmy Ciebie naśladowali i postępowali według Twoich przykazań. Wierzę, że zesłałeś Swojego Ducha, aby Ten uzdalniał nas do tego. Posłałeś Go, aby każdemu dać szansę porzucenia swego starego życia i narodzeniu się do nowego życia z Tobą w Królestwie Bożym.

P: *Na nowo stwarzaj mnie (ref)*

Stacja 10 – Jezus z szat obnażony

„Światłem ciała jest twoje oko. Jeśli twoje oko jest zdrowe, całe twoje ciało będzie w świetle. Lecz jeśli jest chore, ciało twoje będzie również w ciemności. Patrz więc, żeby światło, które jest w tobie, nie było ciemnością. Jeśli zatem całe twoje ciało będzie w świetle, nie mając w sobie nic ciemnego, całe będzie w świetle, jak gdyby światło oświecało cię swym blaskiem.” [Łk 11, 34-36]

Wierzę Panie, że stworzyłeś moje ciało jako Świątynię Ducha Świętego. Ty uświęciłeś je przez swoje narodzenie i śmierć. Pragniesz, abym troszczył się o świętość nie tylko swojej duszy ale i ciała, gdyż je także wskrzesisz z martwych w dniu ostatecznym.

P: *W Tobie jest światło*

Stacja 11 – Jezus przybity do krzyża

„Dlatego weźcie na siebie pełną zbroję Bożą, abyście w dzień zły zdołali się przeciwstawić i ostać, zwalczwszy wszystko. Stańcie więc [do walki] przepasawszy biodra wasze prawdą i obłókłszy pancerz, którym jest sprawiedliwość, a obuwszy nogi w gotowość [głoszenia] dobrej nowiny o pokoju. W każdym położeniu bierzcie wiarę jako tarczę, dzięki której zdołacie zgasić wszystkie rozżarzone pociski Złego. Weźcie też hełm zbawienia i miecz Ducha, to jest słowo Boże.” [Ef 6: 13-17]

Wierzę Panie, że jesteś przy mnie, kiedy nadchodzą trudności, z którymi nie potrafię sobie poradzić. Wierzę, że posyłasz mi swojego Ducha, żebym mógł stać się wolnym od wszystkiego co mnie zniewala i pokonuje.

P: Nie lękaj się mój sługo

Stacja 12 – Jezus umiera na krzyżu

„Nadchodzi jednak godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec. Bóg jest duchem: potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie. Rzekła do Niego kobieta: Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko. Powiedział do niej Jezus: Jestem nim Ja, który z tobą mówię.” [J 4, 23-26]

Wierzę, że Ty jesteś prawdziwie Mesjaszem. Twoja śmierć jest zwycięstwem. Wierzę w Ducha, przez którego objawiasz mi Twoją potęgę w moim codziennym życiu. Pragnę uwielbiać Ciebie Jezu za twoją śmierć i zmartwychwstanie.

P: Tylko w Nim

Stacja 13 – Jezus zdjęty z krzyża

„«To ten, co dla nas - głupich - niegdyś był pośmiewiskiem i przedmiotem szyderstwa:
jego życie mieliśmy za szaleństwo,
śmierć jego - za hańbę.
Jakże więc policzono go między synów Bożych i ze świętymi ma udział?
To myśmy zboczyli z drogi prawdziwej,
nie oświeciło nas światło sprawiedliwości i słońce dla nas nie wzeszło.
Nasyciliśmy się na drogach bezprawia i zguby,
błądziliśmy po bezdrożnych pustyniach,
a drogi Pańskiej nie poznaliśmy.
Cóż nam pomogło nasze zuchwalstwo,
co dało chępliwe bogactwo?
A sprawiedliwi żyją na wieki;
zapłata ich w Panu.” [Mdr 5, 4-6.23.15-16]

Wierzę, że grzechy, które powodują moją śmierć, nie są większe od Twojej miłości do mnie i chęci zachowania mnie przy życiu. Wierzę, że napelniasz mnie swoim Duchem, który ożywia całą mnie i wszystko co mnie stanowi.

P: *Nadzieją moja jest Pan (1+ref)*

Stacja 14 – Jezus złożony do grobu

„Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze - Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie. Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was. Jeszcze chwila, a świat nie będzie już Mnie oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i wy żyć będziecie. W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was.”
[J 14, 15-20]

Wierzę Jezu, że nie zostawiłeś nas samych. Wierzę, że zesłałeś Pocieszyciela, aby każdy mógł kroczyć drogą świętości i być Twoim świadkiem wśród ludzi.

P: *Miałem Pana zawsze*

K: *Jam jest Chleb Życia*

R: *Prawda jedyna*